

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/4/EF

af 27. januar 1997

om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 2, litra c), artikel 6, stk. 3, og artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 16. oktober 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

I forbindelse med gennemførelsen af målene for det indre marked bør det tillades, at det hævdundne navn i producentmedlemsstaten ligeledes kan anvendes for produkter bestemt til at sælges i en anden medlemsstat;

med det dobbelte formål at sikre bedre forbrugeroplysning og opretholde loyal handel bør der foretages en yderligere forbedring af reglerne om mærkning for så vidt angår produkternes nøjagtige art og karakteristika;

de generelle mærkningsbestemmelser i direktivets artikel 2, herunder princippet om, at mærkningen ikke må være

af en sådan art, at den vildleder køberen med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed, finder, under overholdelse af traktaten, også anvendelse på varebetegnelser;

De Europæiske Fællesskabers Domstol har i adskillige domme udtalt sig til fordel for detaljeret mærkning og navnlig krav om en passende etikettering, der angiver arten af det solgte produkt; denne fremgangsmåde, som gør det muligt for forbrugeren at foretage sit valg med fuldt kendskab til produktet, er den bedst egnede, fordi den skaber færrest hindringer for den fri samhandel;

EF's lovgivende myndighed bør vedtage de foranstaltninger, der følger af denne retspraksis —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 79/112/EØF ændres således:

1) Følgende nye betragtning tilføjes efter sjette betragtning:

•dette indebærer, at medlemsstaterne under overholdelse af traktaten kan stille sproglige krav;•

2) I artikel 3, stk. 1, indsættes følgende nummer:

•2a) mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser, jf. artikel 7•.

3) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

•1. Et levnedsmiddels varebetegnelse er den betegnelse, der er anvendt i de for dette levnedsmiddel gældende EF-retsakter.

a) I mangel af EF-bestemmelser er et levnedsmiddels varebetegnelse den betegnelse, der er anvendt i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted.

I mangel heraf udgøres varebetegnelsen af det navn, der har vundet hævd i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted, eller af en beskrivelse af levnedsmidlet

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/102/EF (EFT nr. L 291 af 25. 11. 1993, s. 14).

⁽²⁾ EFT nr. C 122 af 14. 5. 1992, s. 12, og EFT nr. C 118 af 29. 4. 1994, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 16. 12. 1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 27. oktober 1993 (EFT nr. C 315 af 22. 11. 1993, s. 102). Rådets fælles holdning af 15. juni 1995 (EFT nr. C 182 af 15. 7. 1995, s. 1). Europa-Parlamentets afgørelse af 25. oktober 1995 (EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995, s. 30). Europa-Parlamentets afgørelse af 10. december 1996 og Rådets afgørelse af 10. januar 1997.

og om nødvendigt af dets brug, der skal være så nøjagtig, at køberen oplyses om dets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med.

- b) Det er ligeledes tilladt at anvende den varebetegnelse i afsætningsmedlemsstaten, hvorunder varen lovligt fremstilles og afsættes i producentmedlemsstaten.

Hvis anvendelsen af dette direktivs øvrige bestemmelser, herunder artikel 3, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten kan gøre sig bekendt med levnedsmidlets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med, skal producentmedlemsstatens varebetegnelse dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen.

- c) Det kan undtagelsesvis forekomme, at producentmedlemsstatens varebetegnelse ikke anvendes i afsætningsmedlemsstaten, fordi det levnedsmiddel, varebetegnelsen vedrører, i henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra det levnedsmiddel, der er kendt under denne betegnelse, at bestemmelserne i litra b) ikke er tilstrækkelige til at sikre korrekt oplysning af forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten.*

- 4) Artikel 6, stk. 2, litra c), affattes således:

- *c) varer, der består af en enkelt ingrediens,
- hvis varebetegnelsen er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller
  - hvis ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen.*

- 5) Artikel 6, stk. 5, litra b), første led, affattes således:

- kan ingredienser, der henhører under en af de i bilag I anførte kategorier, og som indgår i et andet levnedsmiddel, betegnes alene ved navnet på denne kategori;

ændringer til listen over kategorier i bilag I kan vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17;

den i bilag I anførte betegnelse »stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse*.

- 6) Artikel 6, stk. 5, litra b), andet led, affattes således;

- skal ingredienser, der henhører under en af de i bilag II anførte kategorier, betegnes ved navnet på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke navn eller deres EØF-nummer; for så vidt angår en

ingrediens, der henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i levnedsmidlet;

de ændringer, der skal foretages i dette bilag som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages i henhold til fremgangsmåden i artikel 17;

den i bilag II anførte betegnelse »modificeret stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse*.

- 7) Artikel 7 affattes således:

*Artikel 7

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, angives i overensstemmelse med denne artikel.

2. Den i stk. 1 nævnte angivelse er obligatorisk,

a) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser indgår i varebetegnelsen eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med varebetegnelsen, eller

b) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller

c) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser er væsentlig med henblik på at karakterisere et levnedsmiddel og adskille det fra andre varer, som det ellers kunne forveksles med på grund af sin betegnelse eller sit udseende, eller

d) i andre tilfælde, der fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 17.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse

a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser

— hvis drænedet nettovægt er angivet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, eller

— hvis mængde i forvejen skal figurere i mærkningen i medfør af fællesskabsbestemmelser

— som anvendes i små mængder til aromatisering

— som, selv om den figurerer i varebetegnelsen, ikke vil være afgørende for forbrugerens valg i afsætningslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner levnedsmidlet eller adskiller det fra lignende levnedsmidler; i tvivlstilfælde afgøres det efter fremgangsmåden i artikel 17, om forudsætningerne i dette led er opfyldt

b) hvis der findes specifikke fællesskabsbestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen

c) i de tilfælde, der er omfattet af artikel 6, stk. 5, litra a), fjerde og femte led

d) i de andre tilfælde, der fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 17.

4. Den angivne mængde udtrykt i procent svarer til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor de anvendes. Der kan dog i fællesskabsbestemmelser fastsættes undtagelser fra dette princip for visse levnedsmidler. Sådanne bestemmelser vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17.

5. Den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i levnedsmidlets varebetegnelse eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.

6. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af Fællesskabets bestemmelser om næringsdeklaration for levnedsmidler.*

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

1. Medlemsstaterne sørger for at forbyde handel med levnedsmidler på deres område, hvis angivelserne efter artikel 3 og artikel 4, stk. 2, ikke er anført på et for brugeren let forståeligt sprog, medmindre forbrugeroplysningen for så vidt angår en eller flere angivelser faktisk sikres ved andre foranstaltninger, som fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 17.

2. Den medlemsstat, hvor varen afsættes, kan under overholdelse af traktaten på sit område kræve, at disse angivelser som minimum figurerer på ét eller flere af de officielle EF-sprog efter statens eget valg.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at angivelserne kan anføres på flere sprog.*

9) Artikel 14, stk. 2, udgår.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer om nødvendigt deres love og administrative bestemmelser for at:

- tillade handel med produkter, der opfylder kravene i dette direktiv, senest den 14. august 1998
- forbyde handel med produkter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, senest den 14. februar 2000. Produkter, der ikke opfylder direktivets krav, men som er mærket inden denne dato, kan dog afsættes, så længe lager haves.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om disse love og bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 1997

På Europa-Parlamentets vegne   *På Rådets vegne*

J. M. GIL-ROBLES

G. ZALM

Formand

Formand